

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๐๓๙/๒๕๖๐

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดเพชรบุรี	โจทก์
	นางเกษร หัสดี	ผู้ร้อง
	นายนรินทร์ หัสดี	จำเลย

อาญา ขอคืนของกลาง (มาตรา ๓๖)

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (มาตรา ๕, มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง, มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง)

แม้คดีนี้เป็นการขอคืนรถจักรยานยนต์ของกลาง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖ แต่คำร้องของผู้ร้องเป็นผลสืบเนื่องมาจากคดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยและริบรถจักรยานยนต์ของกลางตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น คดีนี้จึงเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามบทนิยามคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” และคำว่า “กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวบัญญัติว่า “ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยมิชักช้า และภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เฉพาะการกระทำซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นที่สุด” และมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แล้ว คู่ความอาจยื่นคำขอเป็นคำร้องไปพร้อมกับฎีกาต่อศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลนั้นให้คู่ความฝ่ายที่ขออนุญาตฎีกาฟัง เพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาไว้วินิจฉัยก็ได้” ดังนี้ เมื่อโจทก์ฎีกาโดยไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์จึงเป็นที่สุดตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง

...พงษ์พนิต หุนชนา..... ย่อ/พิมพ์
...วันเพ็ญ สิทธิสา..... ตรวจ